

[Indenrigsministeren.]

Københavns Kommune paa dette Omraade er kommet til at betyde for Livet, som det leves i vor Hovedstad i dette Øjeblik.

Det ærede Medlem syntes at ønske, at der i Henhold til denne Lov ogsaa skulde kunne gives Laan til private til Opførelse af Smaahuse til Udlejning. Jeg synes i og for sig, at den Aand, der gik igennem det ærede Medlems Tale, er den samme, som gaar igennem dette Lovforslag, idet det tilsigter at hjælpe den enkelte til at faa sit Hjem at værne, som det ærede Medlem sagde. Men desuden er der forskellige andre Hensyn at tage ved Overvejselsen af dette Spørgsmaal. En Lovgivning, hvorefter der stilles store nye Midler til Raadighed, kan f. Eks. ikke være saaledes beskaffen, at det, Staten yder paa forskellig Maade, gaar i private Lommer.

Det ærede Medlem ankede dernæst over, at de Huse, der skal opføres i Henhold til § 5, er for dyre, og det ærede Medlem nævnte de Tal, det her drejer sig om. Jeg kan ikke deri se nogen Kritik, for det ærede Medlem ser dog, at der staar „indtil“ disse Beløb. Det er den øverste Grænse. Den er sat, om jeg saa maa sige, for naturligt at afgrænse Begrebet „mindre bemidlet“. Der kan altsaa ikke gives til Villaer eller Parcelhuse, som er over denne Størrelse, og derigennem har man paa Forhaand sorteret den Del af Befolkningen fra, for hvilken der ikke er nogen Grund til at skabe socialt Byggeri. Enhver har jo Lov til at bygge saa billigt, han vil, og bygge mindre Huse, end der her er Tale om.

Det ærede Medlem kom dernæst ind paa nogle almindelige Betragtninger over Lovens Administration og sagde, at det, at disse Andragender skulde gaa igennem Kommunalbestyrelsen, vilde medføre, at Behandlingen af disse Sager blev for langvarig. Det er klart, at den størst mulige Simplificering er at ønske. Her maa jeg dog som den, der skal have Ansvaret for Lovens Administration, se at blive enig med det ærede Medlem om, at det ikke er Smaating, det her drejer sig om for det offentlige. Vi maa have Sikkerhed for, at disse Penge ikke gives ud i Blinde. Vi maa ikke alene have vore egne Undersøgelser, foretaget af de sagkyndige, som staar til Ministeriets Raadighed, at støtte os til, men vi maa ogsaa i stort Omfang have det lokale Kendskab, der ligesom den lokale Interesse i, at der handles økonomisk paa disse Omraader, kan være saa afgørende.

I denne Forbindelse sagde det ærede Medlem, at han kunde ønske, at der blev

oprettet et selvstændigt Departement for Bolig- og Byggesager, et Departement, som det ærede Medlem ikke mente skulde høre under Indenrigsministeriet, men endogsaa under Statsministeriet for at understrege dets store Betydning — jeg er ganske klar over, at det ikke skulde være nogen Uvenlighed mod mig. Jeg skal herom sige, at jeg er ikke uenig med det ærede Medlem i den Henseende. Jeg er uenig med det ærede Medlem, hvad angaar, at det ikke skulde høre under Indenrigsministeriet, idet jeg synes, at denne Administration selvsagt maa ligge under det samme Ministerium, som har Tilsyn med hele Byggesagsgivningen, og hvor jo ogsaa Hovedinteressen i Statens eget Bygningsvæsen ligger, men jeg er ikke uenig med det ærede Medlem om, at en større Centralisering paa dette Omraade er ønskelig. Det er underordnet, om vi kalder det Departement, Direktorat eller Kontor, men det rationelle vilde efter min Opfattelse være, at Statens Bygningsvæsen, det almindelige Tilsyn med Landets Byggesagsgivning og det sociale Boligbyggeri var centraliseret inden for de samme Døre, og det er vel heller ikke umuligt, at vi kan enes om noget saadant inden saa længe.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen fremdrog et Spørgsmaal, der er knyttet til § 3, 4de Stykke, om den Adgang, der er givet Kommunerne til at betale Andelen for økonomisk særlig vanskeligt stillede børnerige Familier, og var ikke helt tilfreds med den Bestemmelse, set i Relation til Boligforeninger, som ikke er opbygget under den Form. Alt det kan vi ogsaa drøfte i Udvalget. Jeg skal sige, at Tanken hermed er den, at Kommunerne i visse Tilfælde skulde kunne overtage disse Andelsindskud og saa ogsaa eje dem, men selvfølgelig saaledes, at disse Indskud saa senere ved ny Lejeledighed, naar Lejligheden gik over til andre, kunde overtages af de paa-gældende mod den normale Betaling.

Det ærede Medlem fremsatte en Række interessante Betragtninger over Boligbehov og Boligproduktion her i Byen, der, som det ærede Medlem meget rigtigt sagde, egentlig var Grundlaget, som vi i vore Overvejelser maatte bygge paa. Det giver mig Anledning til at oplyse, at det er dog ikke saadan, som man somme Tider ser i Bladene, at det private Byggeri er ved at gaa i Staa. De sidste Tal, jeg har, er fra Udgangen af Januar Maaned, altsaa for fjorten Dage siden. Deraf fremgaar, at der i de tre Hovedstads-kommuner var 3 500 Lejligheder under Opførelse, og hvad der maaske er interessantere, er, at af disse Lejligheder — og det